

ਪੋੜੀ 20

ਕੇਂਦਰੀ ਭਾਵ: ਪਾਪੀ ਮੱਤ ਕਿਵੇਂ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੇ ।

ਪਾਪ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਥੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਪਾਪ ਮਾਨਸਿਕ ਗਿਰਾਵਟ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਅਭਾਵ ਕਾਰਣ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪਾਪ ਨਾਮੁਮਕਿਨ ਹੈ। ਪਾਪ ਹੀ ਜ਼ੁਰਮ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਹੈ। ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣਾ ਹੀ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਧੋਖਾ, ਚੋਰੀ, ਬੇਇਮਾਨੀ, ਹਤਿਆ ਤਾਂ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੇ ਉਸ ਸ਼ਖ਼ਸ ਪ੍ਰਤੀ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਮ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਪੀ ਮੱਤ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨ ਖਿਆਲ ਕਰ ਦੇਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਦੀਵਾ ਨਹੀਂ ਬਲਿਆ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਪਾਪ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਪਾਪ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਨਹੀਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਭਾਵਨਾ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਇਰਾਦਾ ਕੁਝ ਸਾਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਾਕਾਰ ਹੋਇਆ ਕੀ ਨਹੀਂ ਇਹ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਮਕਸਦ ਨਕਾਰਾਤਮਿਕ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਏ ਹੋ ਕਿ ਨਹੀਂ ਇਹ ਪਾਪ ਹੈ। ਕਾਮਯਾਬੀ ਜਾਂ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਪਾਪ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਰੋਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਿਹੇ ਜਿਹੇ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਤਰਕਸ਼ ਵਿੱਚ ਅੰਕਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਰੰਗੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਮਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਇਕ ਚਿੰਗਾਰੀ ਤੁਹਾਡੇ ਜਨਮਾਂ ਜਨਮਾਂਤਰਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਜਲਾ ਕੇ ਰਾਖ ਕਰ ਦੇਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਮ ਅੱਗਨ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੀਤ ਦੇ ਪਾਪ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਲਾਂਦੀ ਸਗੋਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਪਾਪ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਟਾ ਦੇਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਸਾਰੀਆਂ ਉਣਤਾਂਈਆਂ ਜਲ ਜਾਣਗੀਆਂ ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਆਭਾ ਕੁੰਦਨ ਹੋ ਜਾਏਗੀ।

ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਲਈ ਦੁੱਖ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹਾਂ ਮਤਲਬ ਇਹ ਭਾਵਨਾ ਰਖਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਖੇੜਾ ਵਧੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਪਾਉਗੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਜੀਵਨ ਦੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਉਹ ਪਰਤ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰਨਾਂ ਲਈ ਕੰਡੇ ਬੀਜੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਜੀਵਨ ਕੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਏਗਾ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਫੁੱਲ ਹੀ ਫੁੱਲ ਬੀਜਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਆਖਰ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਪਾਉਗੇ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬੀਜਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਕਟੋਗੇ। ਜੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੇ ਬੀਜਿਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਫ਼ਸਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਸੌਖਾ ਜਿਹਾ ਨੁਸ਼ਖਾ ਅਸੀਂ ਸਮਝਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਅਸੀਂ ਬਾਰ ਬਾਰ ਦੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੇ ਗੇੜ ਵਿੱਚ ਪਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਪਾਪ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁੱਖ, ਤਕਲੀਫ਼ਾ, ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇਣ ਨਾਲ ਮਿਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਚਾਨਣਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਚਿਰਸਥਾਈ ਪਰਮਆਨੰਦ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਰੰਗਣਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

LESSON 20

Central Idea: How the Evil Intellect is enlightened.

What is sin and how it is to be originated? Sins are intellect aberration and originated in the absence of Love. Where love is, sin is impossible. Sins are the root cause of the crime. The execution of the sin is crime. You can cheat, steal, deceit and killing only if you have no feeling of love towards the person. Love is light and enlightened the evil intellect. No lamp of love has been lit in your life and therefore the sins.

The intention behind any act is the deciding factor whether it's a sin or not. When the purpose is to do something positive, creative, no act is a sin and if the feeling within you is destructive, the same act becomes a sin. Success or failure has nothing to do with sin. Whatever you do will be inscribed in the inner self.

Guru Nanak says when you are imbued in love with True One you shall be cleansed. The one spark of love will burn to ashes all your sins accumulated for the years together. This fire of love not only burns your past sins but also the future possibility of committing the sins is also eradicated. All impurities have been burnt and your hue becomes pure as gold.

We desire joy for ourselves and wishing sorrow on others. And we feel, perhaps in that way our happiness will be greater. The end result is that you find your own life filled with sorrow because whatever you give returns to you. If you have sown thorns for others, your own life gets surrounded by thorns. And if you go about sowing flowers, in the end you reap what you sown. Whatever others have sown their crops are for them to harvest. This simple formula of life we do not seem to understand and that's why we come and go in reincarnation.

Sins can be washed away only with love, and suffering can end only when you give happiness to others.

When this knowledge dawns on you, you will be in a perpetual ecstasy – what Guru Nanak refers to as being imbued in True One's Name.